Valentina Agafonova: «Quan vaig venir de Rússia, no sabia què era Catalunya»

És periodista i membre de l'Associació Cultural Catalana Eslava de l'Alt Empordà

Agustina Agafonova resideix i treballa a Figueres.

Valentina Agafonova va néixer fa 53 anys a l'Orient Llunyà, però poc abans de venir a Catalunya, l'any 2000, vivia a uns mil quilòmetres de Moscou, en una ciutat que es diu Rostov del Don. Resideix i treballa a Figueres, parla el català amb fluïdesa i afirma que, tot i que té molt present el seu país, ara mateix se sent catalana. És l'autora d'un llibre que recull la "Catalunya desconeguda" per mostrar-la als seus conciutadans.

En aquesta entrevista, explica com és de complicat adaptar-se en un nou país quan estàs sola i no coneixes bé l'idioma. La seva sort va ser preocupar-se de seguida per aprendre el català. Assegura que es troba molt a gust vivint a Figueres i diu que sent que Catalunya és el seu lloc.

Quan va sortir de Rússia, va venir directament a Figueres?

El meu primer destí va ser Sitges i vaig venir, a través d'una agència, per treballar en el servei domèstic amb una família. A Sitges vaig estar-hi tres mesos. Després vaig venir a Figueres.

Com va viure l'adaptació a aquest nou país?

És molt difícil d'explicar. Em faria por aconsellar algú a seguir les passes que vaig fer jo. Has de ser molt forta, per molts motius.

Quins són aquests motius?

Vaig arribar tota sola, quasi sense conèixer l'idioma. Quan arribes aquí, tens un xoc emocional. Però, per altra part, ningú em prohibia agafar la maleta i tornar al meu país. Però no ho vaig fer, no ho vaig voler fer. Volia lluitar per una altra vida i jo pensava que el meu futur havia d'arribar.

Què la va portar a deixar el seu país?

No estava conforme amb la meva vida, amb allò que m'envoltava. Vaig marxar sola. El meu fill estava casat i ja tenia la seva família. Estava sola allà, també.

Quan deia que pensava que el seu futur havia d'arribar, creu que l'ha trobat aquí, a Figueres?

Sí. Hi ha molta gent que em pregunta perquè, quan vaig sortir de Rússia, no vaig anar a Miami, on la vida és tan maca i tan bona. Jo sempre els dic que el meu lloc estava a Catalunya.

Què sabia de Catalunya quan va sortir de Rússia?

L'any 2000, quan vaig venir, jo no sabia que existia Catalunya. Vaig venir a Espanya. En alguns manuals que vaig consultar abans de venir, vaig llegir que a Espanya es parlaven diversos idiomes. Jo vaig estudiar espanyol al meu país. I en trobar-me aquí va ser quan vaig descobrir que es parlava català. Em vaig interessar per aprendre'l.

Després de 17 anys, creu que a Rússia se sap quelcom més dels catalans?

Personalment, vaig fer una exposició de fotografies de Catalunya a la meva ciutat, a Rússia, fa un parell o tres d'anys. Eren fotos de la Via Catalana, de l'Onze de Setembre. Vaig mostrar Catalunya a la gent del meu país, perquè tampoc ho coneixien gaire. Fins i tot, l'Alícia Viñas, comissària d'una exposició de pintura empordanesa al Museu de l'Hermitage de Sant Petesburg, diu que ha trobat que es té poc coneixement de Catalunya. Però ara es comença a conèixer més.

Què és allò que més li agrada fer?

Moltes coses. Jo visc molt a gust, aquí. Tinc la meva feina [treballa en una botiga d'articles surrealistes a tocar el Teatre Museu Dalí]; imparteixo classes de rus, explico coses de Rússia, dels nostres costums; tinc els meus hobbies, i tinc temps per a permetre'm el luxe de dedicar-me d'una forma activa a tot allò que m'agrada.

Escriure, com a periodista, a la revista Vacances a l'Empordà és una d'aquestes aficions?

M'agrada molt poder-ho fer, sí. La revista és molt oberta i els articles, que parlen de temes de Rússia i de temes de Catalunya, estan escrits en rus i traduïts al català i al castellà.

S'imaginava, quan va marxar de Rússia, tal com és ara?

Si l'any 2000 alguna vident m'hagués dit que al cap de 15 anys jo estaria on estic, fent tot això que faig, no m'ho hauria cregut. Era impossible d'imaginar per a mi. Sento que he pogut obrir una finestra que estava tancada.

De quina forma manté vincle amb les persones que té lluny, a Rússia?

Per sort, la relació amb ells és molt freqüent gràcies a l'Skipe i també al WhatsApp. Em comunico amb la família, amb els amics. Tothom, allà, sempre té molta curiositat per preguntar-me coses. Em demanen on vius, com és la vida, quin temps fa...

Font del document:
http://www.emporda.info/comarca/2017/03/08/valentina-agafonova-venir-russia-no/347873.html?utm_source=rss